

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (sedmi senat)

z dne 10. oktobra 2017*

„Damping – Uvoz koles, poslanih iz Kambodže, Pakistana in s Filipinov – Razširitev dokončne protidampinške dajatve, uvedene na uvoz koles s poreklom s Kitajske, na ta uvoz – Izvedbena uredba (EU) 2015/776 – Člen 13(2)(a) in (b) Uredbe (ES) št. 1225/2009 – Dejavnosti sestavljanja – Izvor in poreklo delov za kolesa – Potrdila o poreklu – Ne zadostna dokazna vrednost – Proizvodni stroški delov za kolesa“

V zadevi T-435/15,

Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd s sedežem v Karačiju (Pakistan), ki jo zastopa P. Bentley, QC,

tožeča stranka,

proti

Evropski komisiji, ki jo zastopajo J.-F. Brakeland, M. França in A. Demeneix, agenti,

tožena stranka,

ob sodelovanju

European Bicycle Manufacturers Association (EBMA), ki ga zastopata L. Ruessmann, odvetnik, in J. Beck, solicitor,

intervenient,

zaradi predloga na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2015/776 z dne 18. maja 2015 o razširitvi dokončne protidampinške dajatve, uvedene z Uredbo Sveta (EU) št. 502/2013 na uvoz koles s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, na uvoz koles, poslanih iz Kambodže in Pakistana ter s Filipinov, ne glede na to, ali so deklarirana kot izdelki s poreklom iz Kambodže ali Pakistana ali s Filipinov ali ne (UL 2015, L 122, str. 4), v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko,

SPLOŠNO SODIŠČE (sedmi senat),

v sestavi V. Tomljenović, predsednica, A. Marcoulli, sodnica, in A. Kornezov (poročevalec), sodnik,

sodna tajnica: C. Heeren, administratorica,

na podlagi pisnega dela postopka in obravnave z dne 17. maja 2017

izreka naslednjo

* Jezik postopka: angleščina.

Sodbo

Dejansko stanje

- 1 Svet Evropske unije je z Uredbo (EGS) št. 2474/93 z dne 8. septembra 1993 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz v Skupnost koles s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in dokončnem pobiranju začasne protidampinške dajatve (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 51, str. 3) uvedel dokončno protidampinško dajatev po stopnji 30,6 % na uvoz koles s poreklom iz Kitajske.
- 2 Po pregledu zaradi izteka ukrepa, uvedenega v skladu s členom 11(2) Uredbe Sveta (ES) št. 384/96 z dne 22. decembra 1995 o zaščiti proti dumpinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 10, str. 45), je Svet z Uredbo (ES) št. 1524/2000 z dne 10. julija 2000 o uvedbi dokončnih protidampinških dajatev pri uvozu koles po poreklu iz Ljudske republike Kitajske (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 33, str. 319) sklenil, da je treba navedeno protidampinško dajatev ohraniti.
- 3 Po vmesnem pregledu v skladu s členom 11(3) Uredbe št. 384/96 je Svet z Uredbo (ES) št. 1095/2005 z dne 12. julija 2005 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz koles s poreklom iz Vietnama in o spremembi Uredbe št. 1524/2000 (UL 2005, L 183, str. 1) protidampinško dajatev na uvoz koles s poreklom iz Kitajske dvignil na 48,5 %.
- 4 Svet je z Izvedbeno uredbo (EU) št. 990/2011 z dne 3. oktobra 2011 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz koles s poreklom iz Ljudske republike Kitajske po pregledu zaradi izteka ukrepa v skladu s členom 11(2) Uredbe Sveta (ES) št. 1225/2009 (UL 2011, L 261, str. 2) sklenil, da je treba veljavno protidampinško dajatev ohraniti na stopnji 48,5 %.
- 5 Svet je maja 2013 po vmesnem pregledu v skladu s členom 11(3) takrat veljavne Uredbe Sveta (ES) št. 1225/2009 z dne 30. novembra 2009 o zaščiti proti dumpinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL 2009, L 343, str. 51, popravek UL 2010, L 7, str. 22, v nadaljevanju: osnovna uredba) sprejel Uredbo (EU) št. 502/2013 z dne 29. maja 2013 o spremembi Izvedbene uredbe št. 990/2011 (UL 2013, L 153, str. 17) in sklenil, da je treba veljavno protidampinško dajatev ohraniti na stopnji 48,5 %, razen za kolesa, ki jih izvažajo tri družbe, za katere so bile določene individualne stopnje dajatve.
- 6 Svet je po preiskavi proti izogibanju v skladu s členom 13 osnovne uredbe sprejel Izvedbeno uredbo (EU) št. 501/2013 z dne 29. maja 2013 o razširitvi dokončne protidampinške dajatve, uvedene z Izvedbeno uredbo št. 990/2011 na uvoz koles s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, na uvoz koles, poslanih iz Indonezije, Malezije, Šrilanke in Tunizije, ne glede na to, ali so deklarirani kot izdelek s poreklom iz Indonezije, Malezije, Šrilanke in Tunizije ali ne (UL 2013, L 153, str. 1).
- 7 Ker je Evropska komisija leta 2014 prejela nov zahtevek, ki se je tokrat nanašal na morebitno izogibanje protidampinškim dajatvam, pri katerem naj bi sodelovali proizvajalci-izvozniki koles s sedežem v Kambodži, Pakistanu in na Filipinih, je sprejela Izvedbeno uredbo (EU) št. 938/2014 z dne 2. septembra 2014 o začetku preiskave glede morebitnega izogibanja protidampinškim ukrepom, uvedenim z Uredbo Sveta (EU) št. 502/2013 na uvoz koles s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, z uvozom koles, poslanih iz Kambodže, Pakistana in Filipinov, ne glede na to, ali je deklariran kot s poreklom iz Kambodže, Pakistana in Filipinov ali ne, in o registraciji takšnega uvoza (UL 2014, L 263, str. 5, in popravek UL 2014, L 341, str. 31). Med to preiskavo, ki se je nanašala na obdobje od 1. januarja 2011 do 31. avgusta 2014 (v nadaljevanju: obdobje preiskave), je tožeča stranka, družba Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd, ki je družba z omejeno odgovornostjo pakistanskega prava, od Komisije prejela „Obrazec za družbe, ki zahtevajo izvzetje iz morebitne razširitve dajatev“ (v nadaljevanju: obrazec), ki ga je izpolnila in vrnila 17. oktobra 2014.

- 8 Iz navedb na obrazcu je bilo razvidno, da je tožeča stranka kupovala dele za kolesa s poreklom iz Šrilanke in Kitajske, da bi v Pakistanu sestavila kolesa. Ker tožeča stranka ni pojasnila, da je tudi dele proizvajala v zadnjem navedeni državi, je Komisija štela, da dodana vrednost delov, vgrajenih med dejavnostjo sestavljanja ali dokončne izdelave, ni večja od 25 % proizvodnih stroškov v smislu člena 13(2)(b) osnovne uredbe.
- 9 Tožeča stranka je obrazcu priložila preglednico F.2, v kateri so navedeni vsi nakupi delov, ki jih je opravila v obdobju od 1. septembra 2013 do 31. avgusta 2014 (v nadaljevanju: obdobje poročanja). Iz te preglednice izhaja, da je bilo kot dobavitelj tožeče stranke opredeljenih pet družb, in sicer družbe Creative Cycles Pvt Ltd, Great Cycles Pvt Ltd, Continental Cycles Pvt Ltd, Kelani Cycles Pvt Ltd in Flying Horse Pvt Ltd. V zvezi s tem je treba vseeno pojasniti, da je tožeča stranka, čeprav drži, da je – kot je navedla Komisija – stolpec „povezani ali nepovezani“ navedene preglednice, na podlagi katerega je mogoče sklepati o morebitnih povezavah z njenimi dobavitelji, pustila prazen, omenila obstoj povezav med njo in družbo Great Cycles, ker je na strani 11 obrazca navedla, da je njen lastnik in lastnik družbe Great Cycles ista oseba.
- 10 Komisija je tožečo stranko na njeno zahtevo zaslišala 27. novembra 2014 in tožeča stranka je podala več pojasnil ter vztrajala pri vsebini navedb na obrazcu, in sicer, da je v obdobju poročanja v Pakistanu opravljala dejavnosti sestavljanja koles, vendar je manj kot 60 % vrednosti delov, uporabljenih pri teh dejavnostih sestavljanja, prišlo iz Kitajske in zato njene dejavnosti sestavljanja niso pomenile izogibanja veljavnim ukrepom v smislu člena 13(2)(b) osnovne uredbe.
- 11 Komisija je po tem zaslišanju poslala zahtevo za dodatne informacije, na katero je tožeča stranka odgovorila 16. januarja 2015, in pri tem priznala, da ni povezana le z družbo Great Cycles, temveč tudi z družbama Creative Cycles in Continental Cycles, ter v točki 2 svojega odgovora pojasnila, da teh dveh družb prvotno ni navedla, ker je prva „prenehala opravljati dejavnost“, druga pa je bila „že zaprta“.
- 12 17. in 18. februarja 2015 je bil izveden tudi preveritveni obisk, vendar ne, kot je bilo sprva določeno, v prostorih tožeče stranke v Karačiju (Pakistan), ampak – iz varnostnih razlogov, v soglasju s tožečo stranko – v prostorih družbe Great Cycles v Katunayakeju (Šrilanka), kamor so bili za preveritev preneseni računovodski dokumenti. Namen te preveritve je bil zlasti ugotoviti, ali je delež delov iz Kitajske nižji od 60 % vrednosti vseh delov, uporabljenih pri dejavnosti sestavljanja, ki jo je tožeča stranka opravila v Pakistanu. Komisija se je odločila, da bo preiskavo osredotočila na podatke v zvezi z enim od dobaviteljev tožeče stranke, in sicer družbo Flying Horse, ker je ta kupila 93 % delov za kolesa, ki so bili uporabljeni pri njenih dejavnostih sestavljanja v Pakistanu. V zvezi s tem je iz podatkov iz preglednice F.2 izhajalo, da navedeni dobavitelj ni bil povezan s tožečo stranko, iz podatkov, ki jih je ta predložila med preveritvenim obiskom, pa, da je bil ta dobavitelj posrednik, ki je na Kitajskem in Šrilanki kupoval dele skorajda v enakih deležih – v višini 46 oziroma 47 % vseh delov za kolesa, ki so bili uporabljeni pri dejavnostih sestavljanja tožeče stranke v Pakistanu – in jih preprodajal tožeči stranki. Preostanek je zadnjem navedena nabavljala neposredno pri šrilanških in kamboških dobaviteljih.
- 13 Izkazalo se je, da je družba Flying Horse kupila veliko količino okvirjev, vilic, obročev in plastičnih koles od družbe Great Cycles, ki je proizvajalec delov za kolesa v Šrilanki in je povezana s tožečo stranko, kot je navedeno v točki 9 zgoraj. Plašči in trakovi za obroče so bili, nasprotno, kupljeni od družbe Vechenson Limited, ki je prav tako proizvajalec delov za kolesa v Šrilanki in ni povezana s tožečo stranko. Komisija priznava, da je zadnjem navedena „dejanski proizvajalec koles“ (točka 27 odgovora na tožbo). Ker je odkrila vrsto nepravilnosti, kot je neplačana terjatev 5.277.325 ameriških dolarjev (USD) tožeče stranke do svojega dobavitelja, družbe Flying Horse – kar je znesek, ki ustreza več kot 90 % zneska prodaj, ki jih je tožeča stranka v obdobju poročanja ustvarila v Evropski uniji –, doseganje zelo različnih stopenj dobička družbe Flying Horse pri prodajah tožeči stranki, ki so se raztezale od prodaje z izgubo do blizu 20 % stopnje dobička glede na ceno, ki jo je družbi Flying Horse zaračunavala družba Great Cycles, in več računov, ki jih je tožeči stranki izstavila bodisi družba

Flying Horse bodisi neposredno družba Great Cycles, ki so imele isto številko in so se nanašale na iste količine in iste zneske, je Komisija izrazila dvom o razmerju med tožečo stranko in navedenim dobaviteljem.

- 14 Komisija je glede teh praks podvomila tudi o tem, ali so deli za kolesa iz Šrilanke, ki jih je tožeča stranka deklarirala kot izdelke s poreklom iz te države, dejansko bili taki. Tožeča stranka je v zvezi s tem predložila obrazce A/potrdila o poreklu, ki jih je za kupljene dele za kolesa ministrstvo za trgovino Demokratične socialistične republike Šrilanke izdalo na eni strani – s posredovanjem družbe Flying Horse – družbi Great Cycles in na drugi družbi Vechenson. Komisija je v okviru preiskave zahtevala tudi, naj se ji posredujejo dokazila, ki so bila predložena v utemeljitev vloge za pridobitev obrazcev A/potrdil o poreklu, na kar se je tožeča stranka tudi odzvala.
- 15 Tožeča stranka je tako Komisiji posredovala obrazce A/potrdila o poreklu in z njimi povezana dokazila, ki se nanašajo, prvič, na izvoz družbe Vechenson in, drugič, na izvoz družbe Great Cycles. Komisija je kot dokaz o šrilanškem izvoru delov za kolesa sprejela obrazce, ki so se nanašali na družbo Vechenson, zavrnila pa je tiste, ki so se nanašali na družbo Great Cycles. Komisija je v zvezi z zadnjenavedenimi obrazci A/potrdili o poreklu preučila dva izkaza stroškov za okvirje in vilice, od katerih je bil prvi z dne 17. decembra 2012, drugi pa z dne 12. decembra 2013. Na obeh je bil pečat ministrstva za trgovino Demokratične socialistične republike Šrilanke. Tožeča stranka je predložila tudi izkaze stroškov za obroče z dne 27. junija 2014. Komisija je v zvezi s tem ugotovila več domnevnih nedoslednosti, od katerih se je prva nanašala na to, da za nekatere vrste okvirjev in vilic ni bilo podpornih izkazov stroškov, druga na to, da zadevni izkazi niso temeljili na dejanskih proizvodnih stroških, ampak le na globalnem predvidevanju proizvodnih stroškov, ki so veljali za nedoločen obseg proizvodnje za približno eno leto, tretji na razhajanje med merami okvirjev in vilic, navedenimi na obrazcih A/potrdilih o poreklu in na izkazih stroškov, četrti na razliko med vrednostjo „free on board“ (franko ladja), navedeno na obrazcih A/potrdilih o poreklu, in vrednostjo franko ladja, navedeno v preglednici F.2, ki je bila priložena obrazcu, ter vrednostjo različnih računov, ki jih je preučila med preiskavo, in peti na nenavedbo družbe Flying Horse na obrazcih A/potrdilih o poreklu.
- 16 V teh okoliščinah je Komisija od tožeče stranke ob preveritvenem obisku zahtevala, naj predloži dokaze v zvezi s proizvodnimi stroški delov, ki jih je v obdobju poročanja izdelala družba Great Cycles v Šrilanki, v formatu preglednice F.4.1 obrazca. Tožeča stranka je ugodila tej zahtevi in v zahtevanem formatu predložila zahtevane informacije o celotnih proizvodnih stroških vseh delov (okvirji, vilice, obroči in plastična kolesa), ki jih je v navedenem obdobju v Šrilanki proizvedla družba Great Cycles. Na podlagi teh dokazov je Komisija izračunala, da je več kot 65 % vseh surovin, ki so bile uporabljene za proizvodnjo delov za kolesa v Šrilanki, prišlo iz Kitajske, v primerjavi s 31 %, ki so bili iz Šrilanke, in da je bilo tem surovinam v proizvodnem postopku navedenih delov v Šrilanki dodano manj kot 25 % šrilanške vrednosti. Zato je sklenila, da je tožeča stranka sodelovala pri postopkih izogibanja, in ji to razkrila 13. marca 2015.
- 17 Pooblaščenec za zaslišanje je na njeno zahtevo 23. marca 2015 zaslišal tožečo stranko.
- 18 Tožeča stranka je v pisnih stališčih z dne 27. marca 2015 glede sklepnih ugotovitev Komisije trdila, da zadnjenavedena ni imela pravnega temelja, da izpodbija šrilanško poreklo delov, ki ji jih je dobavljala družba Great Cycles, ker na eni strani obrazci A/potrdila o poreklu, ki jih je izdala šrilanška država, potrjujejo ta izvor, na drugi pa Komisija za določitev izvora delov, ki so bili izdelani v Šrilanki, ni mogla uporabiti člena 13(2)(b) osnovne uredbe, ker ta ni pravilo o poreklu.
- 19 Komisija je 18. maja 2015 sprejela Izvedbeno uredbo (EU) 2015/776 o razširitvi dokončne protidampinške dajatve, uvedene z Uredbo Sveta (EU) št. 502/2013 na uvoz koles s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, na uvoz koles, poslanih iz Kambodže in Pakistana ter s Filipinov, ne glede na to, ali so deklarirana kot izdelki s poreklom iz Kambodže ali Pakistana ali s Filipinov ali ne (UL 2015, L 122, str. 4, v nadaljevanju: izpodbijana uredba).

Izpodbijana uredba

- 20 V uvodni izjavi 13 izpodbijane uredbe je med drugim navedeno, da je med zaslišanjem tožeče stranke s strani pooblaščenca za zaslihanje 23. marca 2015 potekala razprava o „dokazni vrednosti“ obrazcev A/potrdil o poreklu za dele za kolesa, ki so bili kupljeni od povezane družbe v Šrilanki prek trgovca, in o uporabi – po analogiji – člena 13(2)(b) osnovne uredbe za tiste dele za kolesa, ki so bili kupljeni v Šrilanki.
- 21 V uvodni izjavi 22 izpodbijane uredbe je navedeno, da je bila tožeča stranka v obdobju poročanja edini proizvajalec koles v Pakistanu, da je izpolnila obrazec in da je njena proizvodnja znašala nekaj več kot 100 % celotnega uvoza koles iz Pakistana v Unijo. V njej je omenjena tudi preveritev na kraju samem, navedena v točki 12 zgoraj, in pojasnjeno, da se je tožeča stranka štela za sodelujočo.
- 22 V točki 2.5.3 izpodbijane uredbe, naslovljeni „Pakistan“, se uvodne izjave od 94 do 106 navedene uredbe nanašajo na preiskavo Komisije glede tožeče stranke. Komisija uvodoma v uvodni izjavi 94 izpodbijane uredbe poudarja povezavo med tožečo stranko in „družbo v Šrilanki, ki je bila vključena v prejšnjo preiskavo proti izogibanju in za katero veljajo razširjeni ukrepi“ in dodaja, da so delničarji navedene družbe ustanovili družbo v Kambodži, ki je tudi vključena v izvoz koles v Unijo in „ni sodelovala v sedanji preiskavi, čeprav je leta 2013 izdelek v [zadjenavedeni] izvažala na trg Unije“. Komisija v uvodni izjavi 94 izpodbijane uredbe dodaja tudi, da je kamboška družba v obdobju poročanja prenehala delovati v Kambodži in je svojo dejavnost preselila na povezano družbo v Pakistanu.
- 23 Komisija v uvodni izjavi 96 izpodbijane uredbe poudarja, da preiskava ni razkrila praks pretovarjanja izdelkov kitajskega porekla prek Pakistana, v uvodnih izjavah 98 in 99 navedene uredbe pa izpostavlja nepravilnosti, ki jih je ugotovila med to preiskavo in so navedene v točkah 13 in 15 zgoraj. V uvodnih izjavah 100 in 101 izpodbijane uredbe se nato ukvarja z dokazno vrednostjo obrazcev A/potrdil o poreklu in z deležem surovin iz Kitajske, ki so bile uporabljene za proizvodnjo delov za kolesa v Šrilanki. V teh uvodnih izjavah je navedeno:

„(100) Po razkritju se [tožeča stranka] ni strinjala z oceno Komisije, da obrazcev A/potrdil o poreklu, predloženih za dele za kolesa, kupljene v Šrilanki, ni mogoče obravnavati kot zadosten dokaz za poreklo delov za kolesa. [Tožeča stranka] je trdila, da je izkaze stroškov pripravila družba certificiranih računovodij in da bi se uvozniki morali zanesti na obrazce A/potrdila o poreklu, ki jih je izdalo šrilanško ministrstvo za trgovino. [Tožeča stranka] je potrdila, da izkazi stroškov niso temeljili na dejanskih proizvodnih stroških, ampak na predvidevanjih prihodnjih stroškov, veljavnih približno eno leto. Poleg tega je [tožeča stranka] trdila, da člen 13(2)(b) osnovne uredbe ni pravilo o poreklu in ga zato ni mogoče uporabiti za oceno porekla delov za kolesa, kupljenih v Šrilanki.

(101) Kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 98, se obrazci A/potrdila o poreklu niso upoštevali kot zadosten dokaz o poreklu delov za kolesa, kupljenih v Šrilanki, ker niso bila izdana na podlagi dejanskih proizvodnih stroškov, ampak na podlagi predvidenih proizvodnih stroškov za prihodnost, kar ne zagotavlja, da so bili deli za kolesa dejansko proizvedeni v skladu s predvidenimi stroški. Poleg tega je treba pojasniti, da Komisija na splošno ne ugovarja metodologiji za izdajo obrazcev A/potrdil o poreklu v Šrilanki, kar je izven obsega te preiskave, ampak le ocenjuje, ali so pogoji iz člena 13(2) osnovne uredbe v tem primeru izpolnjeni. V teh okoliščinah velja upoštevati, da [čeprav] člen 13(2)(b) osnovne uredbe sam po sebi dejansko ni pravilo o poreklu, je Komisija glede na to, da je bilo več kot 60 % surovin za proizvodnjo teh delov iz Kitajske in da je dodana vrednost znašala manj kot 25 % proizvodnih stroškov, upravičeno sklepala, da so tudi ti deli prišli iz Kitajske. Zato so bile vse navedene trditve zavrjene.“

- 24 Komisija je zato v uvodni izjavi 104 izpodbijane uredbe menila, da preiskava ni razkrila „ustreznega vzroka ali gospodarske utemeljitve aktivnosti sestavljanja razen izogibanja obstoječim ukrepom v zvezi z zadevnim izdelkom“.
- 25 Uvodne izjave od 144 do 147 izpodbijane uredbe se v okviru dokazov o dampedingu nanašajo na metodologijo, ki jo je uporabila Komisija in s katero je bila najprej določena tehtana povprečna izvozna cena v obdobju poročanja, nato pa opravljena primerjava med to in tehtano povprečno normalno vrednostjo. Komisija glede Pakistana sklepa, da obstaja „znatn[a] stopnj[a] dampedinga“ (uvodna izjava 147 izpodbijane uredbe).
- 26 Komisija je v uvodni izjavi 163 izpodbijane uredbe, ki se sklicuje na uvodno izjavo 102 navedene uredbe, izključila možnost, da se tožeča stranka izvzame iz morebitnih razširjenih ukrepov, saj ji, ker je bila „vključena v prakse izogibanja[...] v skladu s členom 13(4) osnovne uredbe ni [bilo] mogoče odobriti izvzetja“.
- 27 Komisija je zato v členu 1 izpodbijane uredbe sklenila, da se dokončna 48,5-odstotna protidampinška dajatev, ki se uporablja za uvoz dvokoles s poreklom iz Kitajske in je navedena v točki 3 zgoraj, razširi na uvoz dvokoles, poslanih med drugim iz Pakistana, in je v členu 1(3) navedene uredbe navedla, da se „[d]ajatev, razširjena z odstavkom 1 tega člena, [...] pobira za uvoz, poslan iz Kambodže in Pakistana ter s Filipinov, ne glede na to, ali je deklariran kot izdelek s poreklom iz Kambodže in Pakistana ter s Filipinov ali ne, registriran v skladu s členom 2 [izvedbene uredbe] št. 938/2014 ter členoma 13(3) in 14(5) [osnovne] uredbe, razen za uvoz, ki ga proizvajajo družbe iz odstavka 1“.

Postopek in predlogi strank

- 28 Tožeča stranka je 29. julija 2015 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila to tožbo
- 29 Komisija je 12. oktobra 2015 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila odgovor na tožbo.
- 30 European Bicycle Manufacturers Association (EBMA) je 16. novembra 2015 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila predlog, naj se ji dovoli intervencija v podporo predlogom Komisije.
- 31 Komisija je 7. decembra 2015, tožeča stranka pa 18. decembra 2015 Splošno sodišče obvestila, da ne nasprotuje intervenciji EBMA.
- 32 Prav tako 18. decembra 2015 je Komisija na Splošno sodišče naslovila predlog za zaupno obravnavanje odgovora na tožbo in predložila njegovo nezaupno različico. Tožeča stranka je istega dne na Splošno sodišče naslovila predlog za zaupno obravnavanje prilog k tožbi in k odgovoru na tožbo ter predlogu priložila nezaupno različico teh prilog.
- 33 Prav tako 18. decembra 2015 je tožeča stranka v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila repliko.
- 34 Tožeča stranka je 25. januarja 2016 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila nezaupno različico tožbe.
- 35 Predsednik sedmega senata je s sklepom z dne 9. marca 2016 dovolil intervencijo EBMA in ugodil predlogom glavnih strank za zaupno obravnavanje.
- 36 Komisija je 18. marca 2016 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila dupliko.
- 37 Tožeča stranka je z dopisom, ki ga je 1. aprila 2016 vložila v sodnem tajništvu Splošnega sodišča, potrdila, da duplika ne vsebuje zaupnih podatkov.

- 38 Intervenient je z dopisom, ki ga je 4. aprila 2016 vložil v sodnem tajništvu Splošnega sodišča, potrdil, da nima nobenih ugovorov zoper zaupno obravnavanje tožbe, odgovora na tožbo in replike.
- 39 Splošno sodišče je z dopisom z dne 20. aprila 2016 glavni stranki pozvalo, naj predstavita svoja stališča glede morebitne prekinitve postopka zaradi šestih pritožb, vloženih pri Sodišču, ki bi lahko bile pomembne za rešitev tega spora.
- 40 Komisija je 26. aprila 2016 odgovorila, da se v teh pritožbah obravnava analiza, ki jo je treba spoštovati pri razlagi in uporabi člena 13 osnovne uredbe, ter pravilna razdelitev dokaznega bremena v preiskavah proti izogibanju, kar je vprašanje, ki se ni zastavljalo v tej zadevi, tožeča stranka pa je 10. maja 2016 odgovorila, da se pritožbe glede na njihove razloge ne zdijo upoštevne za rešitev te zadeve.
- 41 Intervenient je 2. maja 2016 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložil intervencijsko vlogo.
- 42 Predsednik sedmega senata je 26. maja 2016 odločil, da ne bo prekinil postopka.
- 43 Komisija je 17. junija 2016, tožeča stranka pa 8. julija 2016 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila stališča o intervencijski vlogi.
- 44 Zaradi spremembe sestave senatov Splošnega sodišča je bila zadeva predodeljena novemu sodniku poročevalcu sedmega senata.
- 45 Tožeča stranka Splošnemu sodišču v bistvu predlaga, naj:
- izpodbijano uredbo razglasi za nično v delu, v katerem se nanaša nanjo;
 - Komisiji naloži plačilo stroškov.
- 46 Komisija ob podpori intervenienta Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- tožbo zavrne kot neutemeljeno;
 - tožeči stranki naloži plačilo stroškov.
- 47 Stranke so na obravnavi 17. maja 2017, ki je bila, da bi se glavni stranki zaslišalo o prilogah, ki vsebujejo zaupne elemente, delno zaprta za javnost, ustno podale navedbe in odgovorile na vprašanja Splošnega sodišča.
- 48 Intervenient je na obravnavi podal stališča do poročila za obravnavo, kar je bilo zabeleženo v zapisniku obravnave.

Pravo

Dopustnost tožbe

- 49 Komisija, ne da bi formalno uveljavljala ugovor nedopustnosti, navaja, da če „bi bila tožeča stranka navaden trgovec s kolesi, se pobiranje zadevnih dajatev od datuma registracije ne bi posamično nanašalo nanjo“. Vendar priznava, da „bi tožba v posebnih okoliščinah te zadeve lahko bila dopustna, če se razširjene dajatve ne bi nanašale zgolj na kolesa, ki jih tožeča stranka pošlje, temveč tudi na tista, ki jih sama proizvede,“ in da je „tožeča stranka v preiskavi sodelovala zgolj kot (domnevni) proizvajalec koles in je preiskovalni organ njene podatke uporabil zgolj kot take“ (točka 92 odgovora na tožbo).

- 50 Merilo, določeno v členu 263, četrty odstavky, PDEU, po katerem je tožba, ki jo fizična ali pravna oseba vložy zoper akt, ki ni naslovljen nanjo, dopustna le, če se ta akt nanjo neposredno in posamično nanaša, pomeni procesno predpostavko javnega reda, izpolnitev katere lahko sodišča Unije kadar koli preizkusijo, tudi po uradni dolžnosti (sklep z dne 5. julija 2001, Conseil national des professions de l'automobile in drugi/Komisija, C-341/00 P, EU:C:2001:387, točka 32, in sodba z dne 29. novembra 2007, Stadtwerke Schwäbisch Hall in drugi/Komisija, C-176/06 P, neobjavljena, EU:C:2007:730, točka 18).
- 51 V zvezi s tem je treba uvodoma opozoriti, da člen 263, četrty odstavky, PDEU določa, da lahko fizične ali pravne osebe pod pogoji iz prvega in drugega odstavka vložijo tožbe zoper nanje naslovljene akte ali zoper akte, ki se nanje neposredno in posamično nanašajo, in zoper predpise, ki se nanje neposredno nanašajo, a ne potrebujejo izvedbenih ukrepov.
- 52 V zvezi s tem je glede posamičnega nanašanja na tožečo stranko na prvem mestu dovolj navesti, da je sodišče Unije menilo, da se lahko nekatere določbe uredb o uvedbi ali razširitvi protidampinskih dajatev posamično nanašajo na tiste proizvajalce in izvoznike zadevnega izdelka, za katere je bil damping ugotovljen na podlagi podatkov o njihovi poslovni dejavnosti. To običajno velja za podjetja na področju proizvodnje in izvoza, ki lahko dokažejo, da so bila imenovana v aktih Komisije in Sveta ali da so se nanje nanašale pripravljalne proizvodbe (glej v tem smislu sodbi z dne 21. februarja 1984, Allied Corporation in drugi/Komisija, 239/82 in 275/82, EU:C:1984:68, točka 11, in z dne 13. septembra 2013, Huvis/Svet, T-536/08, neobjavljena, EU:T:2013:432, točka 25).
- 53 Glede na to sodno prakso ni treba ugotoviti le, da je bila pri tožeči stranki opravljena preiskava, kot je bilo navedeno v točkah od 7 do 18 zgoraj, temveč tudi, da je bila v uvodni izjavi 22 izpodbijane uredbe opredeljena kot edini proizvajalec koles v Pakistanu. Poleg tega je dejanski in pravni položaj tožeče stranke naveden v številnih drugih uvodnih izjavah navedene uredbe (glej točke od 21 do 27 zgoraj). Zato se izpodbijana uredba nesporno posamično nanaša na tožečo stranko, vključno v delu, v katerem je z njo odrejeno pobiranje razširjene protidampinske dajatve od datuma registracije.
- 54 Na drugem mestu je treba ugotoviti, da se izpodbijana uredba na tožečo stranko nanaša neposredno. V zvezi s tem zadostuje ugotovitev, da morajo carinski organi držav članic naložiti plačilo dajatev, naloženih s protidampinsko uredbo, ne da bi pri tem imeli kakršno koli polje proste presoje (glej v tem smislu sodbo z dne 16. januarja 2014, Products North America/Svet, T-385/11, EU:T:2014:7, točka 72 in navedena sodna praksa).
- 55 Ker se izpodbijana uredba posamično in neposredno nanaša na tožečo stranko, je njena tožba na razglasitev ničnosti te uredbe dopustna.

Dopustnost nekaterih tožbenih „razlogov“

- 56 Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja samo en tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev člena 13(2)(b) osnovne uredbe. Trdi, da je Komisija pri uporabi te določbe storila postopkovne in vsebinske napake, ker je podala neusklajeno utemeljitev. Tožbeni razlog je v zvezi s tem predstavljen tako:
- Komisija naj bi člen 13(2)(b) osnovne uredbe uporabila za dejavnosti izdelave delov za kolesa v Šrilanki, medtem ko je bil predmet zadevne preiskave domnevno izogibanje protidampinskim ukrepom prek dejavnosti sestavljanja v Pakistanu;
 - to določbo naj bi uporabila kot pravilo o poreklu, čeprav ni to;
 - naj ne bi dosledno dokazala, da obrazci A/potrdila o poreklu nimajo dovolj dokazne moči;

— naj ne bi sprejela nobenega ukrepa za uporabo pravil o poreklu, ki so določena s carinsko zakonodajo Unije.

- 57 Komisija trdi, da tožeča stranka dejansko navaja tri „tožbene razloge“, ker po vrsti izpodbija zavrnitev svojega zahtevka za izvzetje, razširitev dokončne protidampinške dajatve na uvoz koles, ki jih je poslala iz Pakistana, in pobiranje navedene dajatve. Meni, da sta prvi in tretji od teh razlogov nedopustna, ker nista podprta z jasnimi trditvami, in meni, da sta vsekakor neutemeljena.
- 58 Komisijine razlage tožbe ni mogoče sprejeti. Tožeča stranka namreč v utemeljitev svojih predlogov za razglasitev ničnosti navaja en sam tožbeni razlog, s katerim trdi, da je Komisija dokončno protidampinško dajatev v višini 48,5 % nanjo razširila tako, da je storila različne „postopkovne napake in napake pri sklepanju ter napačno uporabila pravo“. Vendar so v obravnavani zadevi zavrnitev izvzetja, razširitev navedene dajatve in njeno pobiranje neločljivo povezani, ker je – kot je navedeno v uvodni izjavi 22 izpodbijane uredbe, ki je omenjena v točki 21 zgoraj – „[v] obdobju poročanja [...] v Pakistanu kolesa proizvajala ena družba“, in sicer tožeča stranka, ki je bila odgovorna za celoten izvoz koles iz Pakistana v Unijo. Razširitev prvotne protidampinške dajatve v višini 48,5 % na to državo je zato bila na eni strani neizogibna posledica zavrnitve izvzetja za tožečo stranko, na drugi pa je neposredno povzročila pobiranje navedene dajatve.
- 59 To potrjuje tudi besedilo izpodbijane uredbe. Iz uvodne izjave 163 navedene uredbe, ki napotuje na uvodno izjavo 102 te uredbe, namreč izhaja, da je bila zahteva za izvzetje zavrnjena zgolj zato, ker „je [bila tožeča stranka] vključena v prakse izogibanja“ v smislu člena 13(2)(b) osnovne uredbe. Iz člena 1(3) izpodbijane uredbe, ki je naveden v točki 27 zgoraj, je razvidno tudi, da je pobiranje dokončne protidampinške dajatve neposredno izhajalo iz razširitve, o kateri je bilo odločeno v členu 1(1) navedene uredbe.
- 60 Zato je treba šteti, da ti trije „tožbeni razlogi“ tvorijo le enega, ki se nanaša na razglasitev ničnosti izpodbijane uredbe v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko, in posledično zavrnuti ugovor nedopustnosti Komisije v zvezi z zgoraj navedenima „tožbenima razlogoma“.

Vsebinska presoja

- 61 Pred vsebinsko presojo edinega tožbenega razloga Splošno sodišče meni, da je primerno podati nekaj uvodnih ugotovitev.

Uvodne ugotovitve

- 62 Prvič, Komisija trdi, da „vrstni red, v katerem je tožba vložena, ne spoštuje vrstnega reda iz člena 13 osnovne uredbe“ (točka 60 odgovora na tožbo), in sicer najprej obveznost dokazati, do so glede države izpolnjeni vsi štiri pogoji iz člena 13(1) osnovne uredbe, in nato preučitev dokazov, ki so jih proizvajalci-izvozniki predložili v utemeljitev svojega posamičnega zahtevka za izvzetje. Priznava pa, da je v obravnavani zadevi razlikovanje med prvima odstavkoma člena 13 osnovne uredbe, ki je določeno v njem, „nejasno, ker je tožeča stranka edini sestavljalcev koles v Pakistanu“ (točka 66 odgovora na tožbo).
- 63 V zvezi s tem je treba na eni strani poudariti, da tožeča stranka ne izpodbija vrstnega reda, v katerem je Komisija v izpodbijani uredbi uporabila člen 13(1) in (2) osnovne uredbe glede obstoja praks izogibanja v Pakistanu in nato glede presoje njenega zahtevka za izvzetje. Na drugi strani je Komisija, kot je navedeno v točki 62 zgoraj, sama priznala, da je to razlikovanje v obravnavanem primeru nejasno, in je v svojih stališčih glede možnosti prekinitve postopka, navedenih v točki 40 zgoraj, navedla tudi, da se – drugače kot v zadevah, v katerih sta bili izdani sodbi z dne 26. januarja 2017, Maxcom/Chin Haur

Indonesia (C-247/15 P, C-253/15 P in C-259/15 P, EU:C:2017:61) in Maxcom/City Cycle Industries (C-248/15 P, C-254/15 P in C-260/15 P, EU:C:2017:62) – v tej zadevi ni postavilo vprašanje vrstnega reda presoje iz člena 13(1) in (2) osnovne uredbe.

- 64 Drugič, intervenient je v intervencijski vlogi in na obravnavi trdil, da je treba pojem „države, za katero veljajo ukrepi“ iz člena 13(2)(a) osnovne uredbe razlagati tako, da se ne nanaša zgolj na Kitajsko, temveč tudi na Šrilanko, ki je država, na katero so bili prvotni ukrepi razširjeni.
- 65 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da izpodbijana uredba ne temelji na razlagi člena 13(2)(a) osnovne uredbe, ki jo zagovarja intervenient, in da Komisija v okviru te zadeve te razlage ni ne navedla, ne prevzela, ne komentirala. Iz celotnega besedila navedene uredbe namreč jasno izhaja, da se je za „držav[o], za katero veljajo ukrepi“ v smislu člena 13(2)(a) osnovne uredbe štela zgolj Kitajska. Poleg tega je treba navesti, da se je obdobje preiskave v obravnavanem primeru nanašalo na fazo, med katero protidampinški ukrepi, uvedeni na kolesa s poreklom iz Kitajske, še niso bili razširjeni na kolesa, poslana iz Šrilanke, kar dokazuje, če bi to bilo še potrebno, da zadnjenavedene države v izpodbijani uredbi ni bilo mogoče šteti za „držav[o], za katero veljajo ukrepi“ v smislu člena 13(2)(a) osnovne uredbe.
- 66 V skladu z ustaljeno sodno prakso pa Splošno sodišče v okviru ničnostne tožbe ne more s svojo obrazložitvijo nadomestiti obrazložitve avtorja izpodbijanega akta (glej sodbo z dne 26. oktobra 2016, PT Musim Mas/Svet, C-468/15 P, EU:C:2016:803, točka 64 in navedena sodna praksa; glej v tem smislu tudi sodbo z dne 14. decembra 2005, General Electric/Komisija, T-210/01, EU:T:2005:456, točka 359), kar bi moralo storiti, če bi sprejelo trditev intervenienta. Navedenega argumenta zato ni mogoče sprejeti.
- 67 Tretjič, ni sporno, da Komisija v obravnavanem primeru ni uporabila člena 18 osnovne uredbe, ki se nanaša na nesodelovanje. Štela je namreč, kot je na to opozorjeno v točki 21 zgoraj, da je tožeča stranka sodelovala. Zato je treba trditev intervenienta, da je bila Komisija upravičena uporabiti navedeni člen, zavriniti kot neupoštevno.
- 68 Četrtoč, intervenient poudarja, da tvorita družba Great Cycles in tožeča stranka za namene razlage merila glede 60 % ali več celotne vrednosti delov sestavljenega izdelka v smislu člena 13(2)(b) osnovne uredbe „enoten gospodarski subjekt“. Vendar je treba poudariti, kot je bilo to razsojeno v točki 65 zgoraj, da izpodbijana uredba ne temelji na takšnem razlogu in da trditev intervenienta, tudi če bi se štela za dokazano, ne more nadomestiti razlogov, ki jih je v navedeni uredbi sprejela Komisija. Zato ni mogoče sprejeti niti te trditve, ki je bila podana podredno.

Edini tožbeni razlog

- 69 Prvič, tožeča stranka trdi, da tako iz besedila člena 13(2) osnovne uredbe kot iz sodne prakse (sodba z dne 26. septembra 2000, Starway/Svet, T-80/97, EU:T:2000:216, točka 88) izhaja, da se ta določba nanaša na dele sestavljenega proizvoda, ki „prihajajo“ iz države, za katero veljajo ukrepi, ne da bi bilo treba besedo „prihajajo“ razlagati kot zahtevo, da imajo deli dejansko poreklo iz te države. V obravnavanem primeru naj bi to, da so bili navedeni deli izdelani v Šrilanki in iz te države poslani v Pakistan, zato bilo zadosten dokaz, da se jih ne bi smelo opredeliti kot dele, ki „prihajajo“ iz Kitajske, v smislu člena 13(2) navedene uredbe (točki 22 in 23 tožbe).
- 70 Drugič, med preveritvijo na kraju samem je tožeča stranka predložila obrazce A/potrdila o poreklu, ki jih je izdalo ministrstvo za trgovino Demokratične socialistične republike Šrilanke, da bi dokazala, da so imeli deli, ki so bili proizvedeni v Šrilanki in iz te države poslani v Pakistan, poreklo iz Šrilanke. Ker so navedena potrdila določena v carinskih predpisih Unije, naj bi jim lahko gospodarski subjekti zaupali, razen če so bila po uradni preiskavi carinskih organov Unije formalno razglašena za neveljavna. Zato meni, da je izpolnila dokazno breme, ki ji je naloženo v skladu s točko 88 sodbe z dne 26. septembra

2000, Starway/Svet (T-80/97, EU:T:2000:216). Pojasnjuje, da je izkazom stroškov, ki so jih pripravili certificirani računovodje, priložila zavezo, da svojo tovarno odpre vsakršnemu nadzoru in posodablja svoje računovodske evidence. Tožeča stranka v točki 20 replike navaja, da je „za majhno državo z omejenimi viri, kakršna je Šrilanka, razumno, da sprejme sistem, v katerem se obrazci A/potrdila o poreklu izdajo na podlagi predvidevanja stroškov, ki je predmet naknadnega nadzora“. V točkah od 52 do 54 replike dodaja, da takrat veljavni člen 97t Uredbe Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 2, zvezek 6, str. 3, v nadaljevanju: Uredba o izvajanju carinskega zakonika) določa postopek naknadnega preverjanja navedenih potrdil o poreklu. Po mnenju tožeče stranke Komisija v izpodbijani uredbi ni navedla, zakaj obrazci A/potrdila o poreklu niso bili verodostojni (točka 53 replike), čeprav mora „razumno utemeljiti razloge, zaradi katerih“ jih ni mogoče šteti za veljavne (točka 55 *in fine* replike).

- 71 Tretjič, Komisija naj bi storila postopkovne napake in napake pri sklepanju ter napačno uporabila pravo s tem, da je člen 13(2) osnovne uredbe uporabila za dejavnosti proizvodnje, ki so potekale v Šrilanki in ne v Pakistanu. Komisija naj bi tako z uporabo te določbe za drugo državo kot Pakistan ravnala zunaj področja geografske uporabe preiskave. Komisija naj bi poleg tega uporabila napačno pravilo, saj uporabljena določba ni pravilo o poreklu, in napačno ugotovila, da deli za kolesa, ki so bili proizvedeni v Šrilanki, niso bili šrilanškega porekla in je bilo zato mogoče zanje šteti, da so iz Kitajske. Poleg tega naj bi bilo sklepanje Komisije nedosledno, saj naj bi pravilno priznala, da zadevna določba ni pravilo o poreklu, vendar naj bi jo kljub temu uporabila kot tako za zadevne dele za kolesa.
- 72 V teh okoliščinah pa naj bi, ker je Komisija obrazce A/potrdila o poreklu nameravala zavrniti kot nezadosten dokaz, načeli dobrega upravljanja in skrbnosti zahtevali vsaj preveritev porekla zadevnih delov za kolesa v skladu s preferencialnimi in nepreferencialnimi pravili o poreklu iz Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti z dne 12. oktobra 1992 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 2, zvezek 4, str. 307) in Uredbe o izvajanju carinskega zakonika. Vendar naj v zvezi s tem ne bi bila opravljena nobena preveritev.
- 73 Prvič, Komisija trdi, da se člen 13(2)(a) osnovne uredbe nikjer ne sklicuje na „poreklo“ delov, temveč uporablja zgolj objektivni izraz „prihajajo iz države“. Navedena določba naj se zato – nasprotno od drugih določb navedene uredbe, kot je člen 13(1), drugi pododstavek, ki se sklicuje na „rahlo spremembo zadevnega izdelka, da se vključi v carinske oznake, ki običajno niso predmet ukrepov“ – sploh ne bi sklicevala na to, da jo je treba uporabljati s pravili o poreklu, ki so določena v carinski zakonodaji Unije. Zato naj bi člen 13 osnovne uredbe uvedel ločeno pravno ureditev z različnimi pragi, katerih namen je zagotoviti predvidljivost ukrepanja Unije proti izogibanju.
- 74 Drugič, Komisija glede potrdil o poreklu, ki jih je predložila tožeča stranka, meni, da naj zaradi indicev, povzetih v točki 15 zgoraj, ne bi zadostovali za dokaz o šrilanškem poreklu teh delov.
- 75 Tretjič, ker sodna praksa institucijam Unije priznava možnost, da uporabijo vrsto skladnih indicev, bi bilo treba na podlagi tega sklepati, da se je člen 13 osnovne uredbe razlagal tako, da ne omejuje vrste dokazov, na katere se preiskovalni organi lahko oprejo, da bi dokazali prakse izogibanja.
- 76 Komisija v točkah 3 in 42 duplike trdi, da „analogna“ uporaba člena 13(2)(b) osnovne uredbe ni bistven temelj njenih ugotovitev, ampak „dodatno preverjanje“, h kateremu ni bila zavezana, ker sta ji „nezanesljivost obrazcev A/potrdil o poreklu in neobstoj proizvodne opreme že zadostovala za sklep, da informacije, ki jih je predložila tožeča stranka, niso bile zanesljive“. Pojasnjuje, da izraz „poleg tega“ iz uvodne izjave 101 izpodbijane uredbe potrjuje, da je bila ta določba uporabljena kot „dodatno orodje“.
- 77 Uvodoma je treba spomniti, da se v skladu s členom 13(1) osnovne uredbe protidampinške dajatve, ki se uvedejo na podlagi te uredbe, lahko razširijo na uvoz podobnih izdelkov, bodisi rahlo spremenjenih ali nespremenjenih, iz tretjih držav, ali njihovih delov, kadar pride do izogibanja veljavnim ukrepom. V skladu s členom 13(2) te uredbe se za dejavnost sestavljanja, kakršna je tista, ki jo opravlja tožeča

stranka v obravnavanem primeru, šteje, da pomeni izogibanje veljavnim ukrepom, če so izpolnjeni pogoji iz točk od (a) do (c) (sodba z dne 26. septembra 2000, Starway/Svet, T-80/97, EU:T:2000:216, točka 78).

- 78 Natančneje, iz člena 13(2)(a) in (b) osnovne uredbe izhaja, da se za dejavnost sestavljanja šteje, da pomeni izogibanje, če deli, katerih vrednost pomeni 60 % ali več celotne vrednosti delov sestavljenega izdelka, „prihajajo iz države, ki je predmet [...] ukrepov“ (sodba z dne 26. septembra 2000, Starway/Svet, T-80/97, EU:T:2000:216, točka 79).
- 79 Iz tega izhaja, da morajo institucije Unije v skladu s členom 13(2) osnovne uredbe poleg izpolnjevanja drugih tam navedenih pogojev dokazati, da deli, ki tvorijo 60 % ali več celotne vrednosti delov sestavljenega izdelka, prihajajo iz države, ki je predmet ukrepov. Nasprotno pa jim ni treba dokazati, da so ti deli s poreklom iz te države (sodba z dne 26. septembra 2000, Starway/Svet, T-80/97, EU:T:2000:216, točka 84).
- 80 Vendar iz osnovne uredbe in zlasti njenega člena 13 izhaja, da je cilj uredbe, s katero se razširja protidampinška dajatev, zagotoviti učinkovitost tega ukrepa in preprečiti, da bi se mu izognili, zlasti z dejavnostmi sestavljanja v Uniji ali tretji državi. Ukrep, s katerim se protidampinška dajatev razširja, je zato zgolj dopolnilen glede na prvotni akt, s katerim se ta dajatev uvede. Zato bi bilo v nasprotju z namenom in splošno sistematiko člena 13 navedene uredbe, če bi se protidampinška dajatev, ki je bila prvotno uvedena na uvoz izdelka s poreklom iz neke države, naložila na uvoz delov tega izdelka, ki prihajajo iz države, za katero veljajo ukrepi, če zadevni gospodarski subjekti, ki izvajajo dejavnosti sestavljanja, glede katerih Komisija izvaja preiskavo, dokažejo, da imajo ti deli, ki tvorijo 60 % ali več celotne vrednosti delov sestavljenega izdelka, poreklo iz druge države. V takem položaju namreč za dejavnost sestavljanja ni mogoče šteti, da pomeni izogibanje prvotno uvedeni protidampinški dajatvi v smislu člena 13 osnovne uredbe (sodba z dne 26. septembra 2000, Starway/Svet, T-80/97, EU:T:2000:216, točka 85).
- 81 Zato je treba člen 13(2) osnovne uredbe razlagati tako, da se za dejavnost sestavljanja na ozemlju Unije ali v tretji državi šteje, da pomeni izogibanje veljavnim ukrepom, če poleg izpolnjevanja drugih pogojev, ki so navedeni v tej določbi, deli, ki tvorijo 60 % ali več celotne vrednosti delov sestavljenega izdelka, prihajajo iz države, za katero veljajo ukrepi, razen če zadevni gospodarski subjekt institucijam Unije dokaže, da imajo ti deli poreklo iz druge države (sodba z dne 26. septembra 2000, Starway/Svet, T-80/97, EU:T:2000:216, točka 88).
- 82 To se lahko dokaže v različnih primerih in ne le, ko gre zgolj za tranzit (glej v tem smislu sodbo z dne 26. septembra 2000, Starway/Svet, T-80/97, EU:T:2000:216, točka 87).
- 83 Iz tega izhaja, da – čeprav za namene uporabe člena 13(2)(b) osnovne uredbe na splošno zadostuje sklicevanje na „izvor“ delov, ki so bili uporabljeni za sestavitev končnega proizvoda – je v primeru dvoma morda treba preveriti, ali so deli, ki „prihajajo iz“ tretje države, dejansko s poreklom iz druge države.
- 84 Glede besedne zveze „prihajajo iz“, ki je uporabljena v členu 13(2)(a) osnovne uredbe, je treba poudariti, da ga navedena uredba, čeprav ga ne opredeljuje, na več mestih uporablja v sistematični povezavi z izrazom „uvoz“. Izraz „uvoz iz“ je tako na primer zapisan v uvodni izjavi 8 in členu 2(7)(a), členu 3(4), členu 9(5) in (6) ter členu 13(1) navedene uredbe. Različica tega izraza je bila poleg tega uporabljena v uvodni izjavi 54 izpodbijane uredbe. Ta izraz je tudi v drugih jezikovnih različicah osnovne uredbe preveden kot „uvoz iz“. Tako je na primer v angleški (imports from), nemški (Einführen aus), bolgarski (вход от), hrvaški (uvoza iz) in litovski različici (importui iš). Iz tega izhaja, da je treba besedno zvezo „prihajajo iz“ v smislu člena 13(2)(a) osnovne uredbe razumeti tako, da se nanaša na zadevni uvoz in torej na državo izvoza.

- 85 Ta razlaga je poleg tega v skladu s ciljem učinkovitosti ukrepov proti izogibanju, na katerem temelji člen 13 osnovne uredbe, ker določa učinkovito in praktično rešitev, ki Komisiji omogoča, da se za namene uporabe člena 13(2)(b) osnovne uredbe sklicuje zgolj na „izvor“ delov, ki so bili uporabljeni za sestavo končnega proizvoda.
- 86 V obravnavanem primeru iz spisa in zlasti iz preglednice F.2, ki je priložena k obrazcu, izhaja – kar med strankami tudi ni sporno – da je bilo vsaj 47 % delov, ki so bili za sestavo koles uporabljeni v Pakistanu, iz Šrilanke uvoženih po izdelavi v tej državi. Predpostavka, da je šlo zgolj za tranzit skozi to državo, zato ne ustreza okoliščinam obravnavane zadeve. Zato je treba ugotoviti, da se je za te dele lahko štelo, da „prihajajo“ iz Šrilanke.
- 87 Vendar, kot izhaja iz sodne prakse, povzete v točkah od 79 do 82 zgoraj, ta ugotovitev Komisiji ne preprečuje, da v primeru dvoma preveri, ali so deli, ki „prihajajo iz“ Šrilanke, dejansko s poreklom iz druge države, kot je država, za katero veljajo ukrepi, v obravnavanem primeru Kitajska.
- 88 V zvezi s tem je treba na eni strani poudariti, da trditev Komisije, da za namene uporabe člena 13(2) osnovne uredbe „poreklo“ delov naj ne bi bilo upoštevno, sploh ne upošteva razlage te določbe, ki jo je podalo sodišče Unije.
- 89 Na drugi strani je ta trditev Komisije v nasprotju z dejstvom, da je sama preverila poreklo zadevnih delov za kolesa. Namreč, prvič, v preglednici F.2 obrazca, na katero je Komisija sicer usmerila velik del svojega preverjanja, se med drugim zahteva, da se navede „poreklo“ delov za kolesa, ki so bili uporabljeni za dejavnosti sestavljanja v Pakistanu. Drugič, iz uvodnih izjav 98 in 101 izpodbijane uredbe izhaja, da je Komisija preverila, ali obrazci A/potrdila o poreklu za zadevno blago zadostujejo za dokaz „porekla“ zadevnih delov za kolesa. Tretjič, potem ko je presodila, da navedena potrdila o poreklu ne zadostujejo za dokaz „porekla“ delov za kolesa, je Komisija, da bi preverila „poreklo“ navedenih delov, uporabila merila iz člena 13(2)(b) osnovne uredbe, kot je na zaslišanju pred pooblaščenecem za zaslihanje potrdila tudi sama in kot to izhaja iz zapisnika tega zaslihanja.
- 90 Čeprav iz besedila uvodne izjave 101, *in fine*, izpodbijane uredbe izhaja, da je Komisija ugotovila, da so zadevni deli za kolesa „prišli“ iz Kitajske, ker je bilo več kot 60 % surovin za proizvodnjo teh delov iz Kitajske in je dodana vrednost znašala manj kot 25 % proizvodnih stroškov, iz več elementov spisa, zlasti tistih, ki so navedeni v točki 89 zgoraj, izhaja, da je Komisija merila iz člena 13(2)(b) osnovne uredbe uporabila, da bi preverila „poreklo“ teh delov. Ta terminološka nihanja potrjujejo nekolično zmedo Komisije glede pojmov „izvor“ in „poreklo“.
- 91 Iz točk od 81 do 86 zgoraj vsekakor izhaja, da so v obravnavanem primeru zadevni deli za kolesa „prišli“ iz Šrilanke, vendar je lahko Komisija od tožeče stranke še vedno zahtevala, naj dokaže, da navedeni deli niso zgolj „prišli“ iz Šrilanke, temveč so tudi bili s poreklom iz te države.
- 92 V teh okoliščinah je treba preveriti, ali je Komisija lahko, ne da bi napačno uporabila pravo, sklepala, da so bili deli za kolesa, ki so prišli iz Šrilanke, v resnici kitajskega porekla.
- 93 V zvezi s tem je treba preveriti, prvič, dokazno vrednost obrazcev A/potrdil o poreklu, ki jih je tožeča stranka predložila kot dokaz o šrilanškem poreklu zadevnih delov za kolesa, Komisija pa jih je zavrnila (v nadaljevanju: izpodbijana potrdila), in, drugič, proizvodne stroške navedenih delov, ki jih je tožeča stranka predložila na zahtevo Komisije in glede katerih je zadnjenavedena po analogiji uporabila člen 13(2)(b) osnovne uredbe.

– *Dokazna vrednost izpodbijanih potrdil*

- 94 Ker je bilo del trditev tožeče stranke mogoče razlagati tako, da se z njimi izpodbija obrazložitev izpodbijane uredbe glede Komisijine presoje dokazne vrednosti obrazcev A/potrdil o poreklu, je treba ugotoviti, da iz uvodnih izjav 13, 98, 100 in 101 izpodbijane uredbe, katerih besedilo je navedeno v točki 23 zgoraj, izrecno izhaja, da je Komisija jasno in popolno predstavila razloge, zaradi katerih v obravnavanem primeru ni mogla zaupati nekaterim obrazcem A/potrdilom o poreklu, ki ji jih je predložila tožeča stranka. Obrazložitev izpodbijane uredbe zato izpolnjuje pogoje iz člena 296 PDEU.
- 95 Glede vsebine je treba najprej spomniti, da so obrazci A/potrdila o poreklu potrdila o preferencialnem poreklu, ki so jih ob nastanku dejanskega stanja, v zvezi z Unijo, urejali členi od 97k do 97u Uredbe o izvajanju carinskega zakonika in ki izvozniku omogočajo, da dokaže poreklo blaga, ki ga izvaža. V zvezi s tem je treba poudariti, da morajo v skladu s členom 97k(1) Uredbe o izvajanju carinskega zakonika države upravičenke izpolnjevati ali zagotavljati izpolnjevanje pravil o poreklu in pravil za izpolnitev in izdajo obrazcev A/potrdil o poreklu.
- 96 Obrazci A/potrdila o poreklu se zato v mednarodni trgovini pogosto uporabljajo kot sredstvo za potrditev porekla blaga, na katerega se nanašajo. Poleg tega institucije Unije pogosto zahtevajo njihovo predložitev, tudi v protidampinskih postopkih, da bi se prepričale o poreklu zadevnega izdelka. Na to v tej zadevi kaže dejstvo, da je, kot je bilo potrjeno na obravnavi, Komisija obrazce A/potrdila o poreklu, ki jih je predložila tožeča stranka in so se nanašali na dele za kolesa, ki jih je proizvedla družba Vechenson, sprejela kot zadosten dokaz o njihovem šrilanškem poreklu (glej točko 15 zgoraj).
- 97 Vendar je treba poudariti, da lahko v skladu s členom 26 Uredbe št. 2913/92, kot se je uporabljal v času dejanskega stanja, carinski organi v primeru resnih dvomov zahtevajo predložitev vseh dodatnih dokazil, da se prepričajo, da navedeno poreklo resnično ustreza pravilom, določenim v zakonodaji Unije na tem področju. V ta namen člen 97t Uredbe o izvajanju carinskega zakonika, kot se je uporabljal v času dejanskega stanja, uvaja postopek naknadnega preverjanja obrazcev A/potrdil o poreklu, ki se opravi naključno ali vedno, kadar carinski organi držav članic upravičeno dvomijo o pristnosti teh dokumentov.
- 98 Iz teh določb se lahko sklepa, da čeprav imajo obrazci A/potrdila o poreklu dokazno vrednost glede porekla blaga, na katerega se nanašajo, ta ni absolutna. Takšen certifikat, ki ga je izdala tretja država, namreč organov Unije ne more zavezovati glede porekla tega blaga in jim prepričati, da to preverijo na druge načine, če obstajajo objektivni, resni in skladni indici, ki ustvarjajo dvom glede pravega porekla blaga, na katerega se ta potrdila nanašajo. V zvezi s tem iz sodne prakse izhaja, da naknadni nadzori v pretežnem delu ne bi bili koristni, če bi lahko uporaba takih potrdil sama po sebi utemeljevala odobritev odpusta carin (sodbi z dne 11. julija 2002, Hyper/Komisija, T-205/99, EU:T:2002:189, točka 102, in z dne 16. decembra 2010, Hit Trading in Berkman Forwarding/Komisija, T-191/09, neobjavljena, EU:T:2010:535, točka 97).
- 99 Drugič, iz člena 6(8) osnovne uredbe izhaja, da se, razen v okoliščinah iz člena 18 navedene uredbe, ki se nanaša na nesodelovanje – in je člen, ki v obravnavanem primeru, kot je to bilo poudarjeno v točki 67 zgoraj, ni bil uporabljen –, kar najbolj mogoče preverja natančnost informacij, ki jih zagotovijo zainteresirane stranke in na katerih želi Komisija utemeljiti ugotovitve. Zato ta določba ne utemeljuje le možnosti, temveč tudi dolžnost Komisije, da preveri dokumente, ki so ji predloženi. Seveda se ta dolžnost na protidampinskem področju izvaja brez poseganja v posebne postopke carinskih organov, ki so določeni v ta namen, toliko bolj, ker Komisija v obravnavani zadevi ni oporekala sami veljavnosti izpodbijanih potrdil, temveč zgolj temu, da so zadosten dokaz.
- 100 Komisija je v obravnavanem primeru ugotovila, da izpodbijanih potrdil ni mogoče šteti za zadosten dokaz o poreklu zadevnih delov za kolesa, pri čemer se je oprla na vrsto objektivnih, resnih in skladnih indicev, ki jih tožeča stranka tudi ni ovrгла.

- 101 V zvezi s tem je Komisija, prvič, ugotovila, da izpodbijana potrdila niso bila izdana na podlagi dejanskih proizvodnih stroškov, ampak na podlagi predvidenih proizvodnih stroškov za prihodnost, kar ne zagotavlja, da so bili deli za kolesa dejansko proizvedeni v skladu s predvidenimi stroški. Šlo je zgolj za celostno predvidevanje proizvodnih stroškov, ki so veljali za nedoločen obseg proizvodnje za približno eno leto, kar je potrdila tudi sama tožeča stranka (uvodni izjavi 98 in 101 izpodbijane uredbe). Komisija je poleg tega navedla, da za nekatere vrste okvirjev in vilic, za katere so bila izdana izpodbijana potrdila, ni bilo podpornih izkazov stroškov (uvodna izjava 98 izpodbijane uredbe), na primer za okvirje in 24- ter 26-palčne vilice, in da so bila nekatera od navedenih potrdil izdana brez podpornih izkazov stroškov, kot se je to zgodilo z 10-palčnimi krmili.
- 102 Drugič, šrilanški organi so Komisiji potrdili, da so to splošno metodologijo za družbo Great Cycles uporabili brez naknadnega preverjanja.
- 103 Tretjič, Komisija je izpostavila, da so bili izkazi stroškov, ki so bili predloženi v utemeljitev zahteve za izdajo izpodbijanih potrdil, izdelani po velikosti delov za kolesa – okvirji, vilice, obroči in kolesa – in ne za posamične izdelke.
- 104 Četrto, vrednost franko ladja, navedena na izpodbijanih potrdilih, ni ustrezala vrednosti v drugih podatkih, ki jih je sporočila tožeča stranka, tako na primer v podatkih iz preglednice F.2 (glej točki 9 in 12 zgoraj) ali na nekaterih računih glede poslovnega razmerja med družbo Great Cycles in tožečo stranko, družbo Flying Horse in tožečo stranko ali družbama Great Cycles in Flying Horse. Tožeča stranka glede nekaterih od teh računov napačno trdi, da sklicevanje na deset od njih v odgovoru na tožbo ni dopustno, ker niso bili navedeni v razkritju Komisije. Iz spisa je namreč razvidno, da je te račune Komisiji med preveritvijo na kraju samem predala tožeča stranka in da je glede teh delov, na katere se sklicuje preglednica F.2, med upravnim postopkom potekala kontradiktorna razprava. Komisija se je zato lahko sklicevala nanje, vključno v okviru tega postopka.
- 105 Komisija je zato lahko v posebnih okoliščinah obravnavanega primera in glede na celoto indicev, ki so povzeti v točkah od 101 do 104 zgoraj, upravičeno štela, da izpodbijana potrdila niso pomenila zadostnega dokaza o poreklu delov za kolesa.
- 106 Zato je treba na tem mestu ta tožbeni razlog zavrniti kot neutemeljen.

– „Analogna“ uporaba člena 13(2)(b) osnovne uredbe

- 107 Potem, ko je Komisija kot nezadostne dokaze o šrilanškem poreklu zadevnih delov za kolesa zavrnila izpodbijana potrdila, je zahtevala izkaz proizvodnih stroškov navedenih delov v obdobju poročanja, tožeča stranka pa ga je v zahtevanem formatu predložila. Komisija je nato „po analogiji“ uporabila merila iz člena 13(2)(b) osnovne uredbe, da bi na podlagi njihovih proizvodnih stroškov preverila „poreklo“ navedenih delov (v skladu z zapisnikom zaslišanja pred pooblaščenecem za zaslišanje) ali njihov „izvor“ (v skladu z besedilom uvodne izjave 101, *in fine*, izpodbijane uredbe, glej točki 89 in 90 zgoraj).
- 108 Vendar so ti deli v obravnavanem primeru, kot je bilo navedeno v točki 86 zgoraj, „prišli“ iz Šrilanke. Preveriti je torej treba še, ali je Komisija, ne da bi napačno uporabila pravo, v obravnavanem primeru lahko „po analogiji“ uporabila člen 13(2)(b) osnovne uredbe, da bi preverila poreklo teh delov.
- 109 V zvezi s tem je treba pojasniti, da Komisija proizvodnih stroškov, ki jih je v ta namen predložila tožeča stranka, ni zavrnila kot nezadostne ali nezanesljive. Nasprotno, iz spisa ter iz uvodnih izjav 13 in 101 izpodbijane uredbe izhaja, da se je Komisija za „analogno“ uporabo člena 13(2)(b) osnovne uredbe oprla prav na te informacije.

- 110 Vendar je na eni strani Komisija s tem, da je „po analogiji“ uporabila člen 13(2)(b) osnovne uredbe, dejansko preučila, ali se je proizvodnja delov za kolesa v Šrilanki izogibala protidampinškim ukrepom, ki so veljali za kolesa s poreklom iz Kitajske, kar pa vendarle ni bilo predmet preiskave, na podlagi katere je bila sprejeta izpodbijana uredba.
- 111 Iz besedila člena 13(2)(b) osnovne uredbe namreč izhaja, da se uporablja za „aktivnosti sestavljanja“, zato se pravilo 60 %, ki je določeno v njem, uporablja za celotno vrednost delov „sestavljene izdelka“. Vendar ni sporno, da predmet preiskave v obravnavanem primeru niso bile „aktivnosti sestavljanja“ koles v Šrilanki niti se v nobenem pogledu ni nanašala na kolesa, „sestavljena“ v navedeni državi.
- 112 Na drugi strani člen 13(2)(b) osnovne uredbe ni pravilo o poreklu, kot to sicer v uvodni izjavi 101 izpodbijane uredbe priznava tudi Komisija, kar potrjuje v svojih vlogah. Zato ga ni mogoče uporabiti „po analogiji“, da bi se določilo poreklo blaga, toliko bolj, ker se merila iz člena 13(2)(b) osnovne uredbe bistveno razlikujejo od tistih, ki se nanašajo na pravila o poreklu. Vendar, če bi se ugotovilo, da več kot 40 % celotne vrednosti delov sestavljenega izdelka tvorijo deli s poreklom iz druge države, kot je država, za katero veljajo ukrepi, za dejavnosti sestavljanja ne bi bilo mogoče šteti, da gre za izogibanje prvotno uvedeni protidampinški dajatvi v smislu člena 13 osnovne uredbe (glej v tem smislu sodbo z dne 26. septembra 2000, *Starway/Svet*, T-80/97, EU:T:2000:216, točka 85).
- 113 Poleg tega iz člena 14(3) osnovne uredbe izhaja, da se lahko „[p]osebne določbe, še posebej v zvezi s skupno opredelitvijo pojma porekla, kot so vsebovane v Uredbi [št. 2913/92], [...] sprejmejo v skladu s to uredbo“. Vendar ni sporno, da pred začetkom veljavnosti izpodbijane uredbe niso bile sprejete take določbe (glej v tem smislu sodbo z dne 26. septembra 2000, *Starway/Svet*, T-80/97, EU:T:2000:216, točka 108).
- 114 Komisija je zato s tem, da je za dele za kolesa, kupljene v Šrilanki, „po analogiji“ uporabila člen 13(2)(b) osnovne uredbe, da bi v okviru dejavnosti sestavljanja v Pakistanu preverila njihovo poreklo, napačno uporabila pravo.
- 115 Tega sklepa ne izpodbije nobena od trditve Komisije. Prvič, glede trditve, navedene v dupliki, da Komisiji ni bilo treba preučiti drugih dokazov, ker ji je to, da izpodbijana potrdila niso imela dovolj dokazne moči, omogočilo, da zahtevek za izvzetje zavrne zgolj na tej podlagi, je treba poudariti, da iz nobene določbe izpodbijane uredbe ne izhaja, da je bil člen 13(2)(b) osnovne uredbe za dele za kolesa, kupljene v Šrilanki, „po analogiji“ uporabljen zgolj dodatno. Nasprotno, iz več uvodnih izjav izpodbijane uredbe, kot so uvodne izjave 98, 100 in 101, izhaja, da je bil ta razlog bistveni element preučitve Komisije in je bil poleg tega naveden in se je o njem razpravljalo med celotnim postopkom, na podlagi katerega je bila sprejeta izpodbijana uredba. Komisija v zvezi s tem na uporabi izraza „poleg tega“ (moreover) v uvodni izjavi 101 izpodbijane uredbe ne more utemeljiti nobene resne trditve, ker je ta razlog naveden v več drugih uvodnih izjavah in ker ta izraz kaže zgolj na dodatno trditve, ne da bi pomenil, da je ta dodatek odvečen.
- 116 Drugič, Komisija sama priznava, da okoliščine te zadeve, čeprav so nedvomno sumljive, kot take ne zadostujejo za „prepričljiv dokaz, da je tožeča stranka sodelovala pri praksah izogibanja v Pakistanu v obdobju preiskave“ (točka 11, *in limine*, duplike). Komisija se zato ne more zgolj sklicevati na „vrsto indicev“, ne da bi dokazala, da so bili izpolnjeni pogoji iz člena 13(2)(b) osnovne uredbe, toliko bolj, ker se je, kot je bilo navedeno v točki 21 zgoraj, štelo, da je tožeča stranka sodelovala.
- 117 Tretjič, iz sodne prakse vsekakor izhaja, da mora Komisija, da bi dokazala natančnost svojih navedb, dokumente, ki jih je v okviru preiskave predal zadevni gospodarski subjekt, preučiti podrobno in nepristransko, ne pa strnjeno (glej v tem smislu sodbo z dne 26. septembra 2000, *Starway/Svet*, T-80/97, EU:T:2000:216, točka 115). Komisija zato informacij, ki jih je predložila tožeča stranka, da bi dokazala poreklo zadevnih delov za kolesa, ne more prezreti pod pretvezo, da takšne preučitve ni bilo

treba opraviti, toliko bolj, ker se je Komisija sama oprla na te informacije, kot so navedene v preglednici F.4.1, in ne da bi izpodbijala njihovo zanesljivost, da bi „po analogiji“ uporabila člen 13(2)(b) osnovne uredbe.

- 118 Končno, okoliščina, da je bila preveritev proizvodnih stroškov zadevnih delov opravljena „na papirju“, ker so bila proizvodna sredstva preseljena, ni odločilna, ker Komisija ne izpodbija, da so bili v obdobju poročanja zadevni deli izdelani v Šrilanki. Zgolj ta okoliščina nikakor ne more odpraviti Komisijine napake pri uporabi prava.
- 119 Iz vseh zgornjih ugotovitev izhaja, da je edini tožbeni razlog utemeljen. Zato mu je treba ugoditi in izpodbijano uredbo razglasiti za nično v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko.

Stroški

- 120 V skladu s členom 134(1) Poslovnika Splošnega sodišča se plačilo stroškov na predlog naloži neuspehi stranki.
- 121 Ker Komisija v obravnavani zadevi ni uspela, se ji v skladu s predlogi tožeče stranke naloži plačilo stroškov.
- 122 Intervenient na podlagi člena 138(3) Poslovnika nosi svoje stroške.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (sedmi senat)

razsodilo:

- 1. Izvedbena uredba Komisije (EU) 2015/776 z dne 18. maja 2015 o razširitvi dokončne protidampinške dajatve, uvedene z Uredbo Sveta (EU) št. 502/2013 na uvoz koles s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, na uvoz koles, poslanih iz Kambodže in Pakistana ter s Filipinov, ne glede na to, ali so deklarirana kot izdelki s poreklom iz Kambodže ali Pakistana ali s Filipinov ali ne, se v delu, v katerem se nanaša na družbo Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd., razglasi za nično.**
- 2. Evropska komisija nosi svoje stroške in naloži se ji plačilo stroškov družbe Kolachi Raj Industrial (Private).**
- 3. European Bicycle Manufacturers Association (EBMA) nosi svoje stroške.**

V. Tomljenović

A. Marcoulli

A. Kornezov

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourggu, 10. oktobra 2017.

Podpisi